

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 13 juni 2011. god.
Ref. br.: RK120/11

PRESUDE O PRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 124/10

Podnosilac zahteva

Shkurte Krasniqi

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova,
A.br. 771/2010 od 27. oktobra 2010. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je gđa Shkurte Krasniqi, iz Prištine.

Osporena sudska odluka

2. Odluka koju podnosilac zahteva osporava je presuda Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) A.br. 771/2010 od 27. oktobra 2010. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 1. novembra 2010. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da joj je uskraćeno pravo na produženje invalidske penzije, iako ispunjava neophodne uslove.
4. Vezano sa tim, podnosilac zahteva navodi povredu člana 51. stav 2. [Pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravna osnova

5. Član 113. stav 7. Ustava, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosova od 16. decembra 2009. god., (br. 03-L121), i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: "Poslovnik o radu").

Postupak pred Sudom

6. Podnosilac zahteva je 10. decembra 2010. god. dostavio zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 14. decembra 2010. god. nalogom br.GJR.124/10. predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca. Istoga dana, predsednik je nalogom Br.KSH.124/10 imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Ivan Čukalović.
8. Zahtev je 27. januara 2011. god. prosleđen Vrhovnom sudu.
9. Dana 2. marta 2011. god., Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i predložilo sudu neprihvatljivost ovog zahteva.

Kratak opis činjenica

10. Podnosilac je 1982. god. stupila u stalni radni odnos na radno mesto medicinske sestre pri Univerzitetskom kliničkom centru Kosova (u daljem tekstu: UKCK). U međuvremenu podnosilac zahteva se razbolela sa TBC-om u bubregu i nad njom su izvršene hirurške intervencije 1983, 1985. i 1989. godine.
11. U to vreme Penzijsko-invalidski fond Kosova je 22. marta 1990. god. priznao pravo podnosioca zahteva na rad sa ograničenim radnim vremenom zbog njenog zdravstvenog stanja (Odluka br.7021296025).
12. Odeljenje za kadrovsku službu UKCK je 5. jula 2007. god. dalo, na zahtev podnosioca od 5. marta 2007. god., saglasnost o prekidu njenog radnog odnosa, počevši od 1. marta 2007. god., nakon što je ona 18. avgusta 2007. god. doživela srčani udar na radnom mestu (Odluka Br.175).

13. Odeljenje za penzijsku upravu Kosova Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu je odobrilo zahtev podnosioca zahteva za penziju za ograničene sposobnosti, sa početkom od 5. januara 2007. god. (Odluka br. 5087134).
14. Podnosilac zahteva je 6. maja 2008. god. imala operaciju na srcu.
15. Lekarska komisija za razmatranje je 19. aprila 2010. god. ocenila da u slučaju podnosioca zahteva ne postoji potpuna i stalna ograničena sposobnost. Na osnovu ovog zaključka Odeljenja za penzijsku upravu Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu je 26. aprila 2010. god. zaključilo da podnosilac zahteva ne ispunjava uslove, predviđene članom 3. Zakona br. 2003/23 o penzijama za ograničene sposobnosti, Kosova. Stoga je zahtev podnosioca zahteva za penziju za ograničene sposobnosti odbijen (Odluka br. 5087134).
16. Podnosilac zahteva je 21. maja 2010. god. uložila žalbu protiv odluke Odeljenja za penzijsku upravu Kosovskog Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu pri Komisiji za žalbe Odeljenja za penzijsku upravu Kosova.
17. Komisija za žalbe Odeljenja za penzijsku upravu Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu je 23. juna 2010. god. odbila žalbu podnosioca zahteva i ustanovila da je njen zahtev neosnovan (Odluka br. 5087134).
18. Podnosilac zahteva je 19. avgusta 2010. god. uložila žalbu Vrhovnom sudu.
19. Vrhovni sud je 27. oktobra 2010. god. odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu, obrazlažući da predstavke podnosioca zahteva nisu vodile ka drugačijem zaključku ili presudi u odnosu na one donete od strane organa niže instance (presuda A.br.771/2010).
20. UKCK je 25. novembra 2010. god., nakon što je doneta konačna presuda Vrhovnog suda, izdalo lekarski izveštaj u kome se navodi da, na osnovu objektivnih kriterijuma i lekarskog pregleda, podnosilac zahteva nije u stanju da radi.

Navodi podnosioca zahteva

21. Podnosilac zahteva tvrdi da je Lekarska komisija za razmatranje 19. aprila 2007. god. izvršila nepravednu ocenu njenog zdravstvenog stanja, zato što podneta dokumenta jasno pokazuju da, zbog njenog zdravstvenog stanja, potvrđenog lekarskim izveštajima, ona nije u stanju da radi.
22. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je prekršen član 51. [Pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu] Ustava zato što prema mnogobrojnim lekarskim izveštajima ona ispunjava uslove za primanje penzije za ograničene sposobnosti u skladu sa članom 3. Zakona br.2003/23 o penzijama za ograničene sposobnosti.
23. Dodatno, podnosilac zahteva smatra da joj je povređeno pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu predviđeno u članu 13. [Pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu] Evropske povelje o socijalnim pravima u vezi sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava.

Ocena prihvatljivosti zahteva

24. Što se tiče tvrdnji podnosioca da su povređena njena prava garantovana članom 51.2 [Zdravstvena i socijalna zaštita] Ustava, Sud primećuje da, kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
25. Podnosilac zahteva se može žaliti samo ako su redovni sudovi počinili greške u činjenicama ili zakonu, osim i samo ako su sudovi narušili prava i slobode garantovane Ustavom.
26. Vezano sa tim, Ustavni sud nije četvrtostepeni sud kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. KI 13/09, Sevdail Avdyli, od 17. juna 2010. god. i *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
27. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na način kao i da li je postupak uopšte, gledajući u potpunosti, izvršen na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, npr. Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
28. Vezano sa tim, primećuje se da podnosilac zahteva ne samo da nije izgradila slučaj na povredi nego nije iznela nijedan važan dokaz koji bi ukazao da je presuda Vrhovnog suda bila nepravilna ili ukaljano arbitrarnešću kada je žalba podnosioca zahteva odbijena kao neosnovana (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
29. U međuvremenu iz predstavki podnosioca zahteva se može primetiti da je UKCK 25. novembra 2010. god. izdao nov lekarski izveštaj, navodeći da, prema najnovijim lekarskim pregledima, podnosilac zahteva nije u stanju da radi. Stoga bi ovaj novi lekarski nalaz trebalo smatrati novom činjenicom, pružajući mogućnost pokretanja novog slučaja.
30. Dakle, kao što je navedeno u presudi Vrhovnog suda, Lekarska komisija ima zakonsko pravo da utvrdi sposobnost ili nesposobnost tužioca. Stoga, prema Sudu, Lekarska komisija jeste ovlašćeno telo koje odlučuje o zahtevu podnosioca zahteva za priznavanje njene fizičke nesposobnosti, na osnovu medicinskog izveštaja od 25. novembra 2010. god.
31. Očigledno je da ona do sada nije podnela zahtev Lekarskoj komisiji da razmotri taj medicinski izveštaj od 25. novembra 2010. god., i da ona nije argumentovala kako i zašto taj novi zahtev ne bi bio delotvoran i da ga stoga ne bi trebalo podneti.
32. Uglavnom, sledi da je zahtev neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud u skladu sa članom 20. Zakona, i pravilom 56(2) Poslovnika o radu, 2. marta 2011. god. jednoglasno

ODLUČUJE

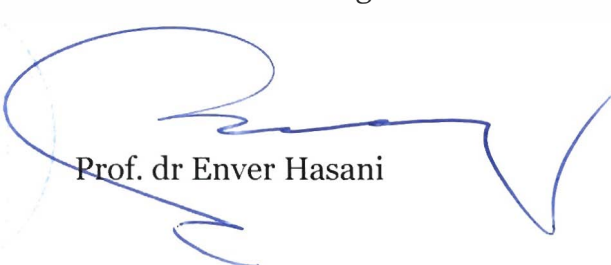
- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova presuda će biti dostavljena strankama i biće objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani